

ខណ្ឌការណ៍យុត្តិធម៌កម្ពុជា

ក្រុមការងារ

ក្រុមការងារលេខ ០២ ន.ស.៩៤

យើង

ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ និងក្រុមប្រឹក្សាសីហនុ ច្បាប់

រាជធានីភ្នំពេញ ខុកកោសខ្មែរ វិស្វកម្មវិទ្យាល័យ អគ្គមហាសេនាបតី

និងក្រុមប្រឹក្សាសីហនុ បរមនាថ បរមបណ្ឌិត

ក្រុមការងារកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលប្រកាសអោយប្រើនៅថ្ងៃទី ២៤-០៩-១៩៩៣
- បានទ្រង់យល់ព្រះរាជក្រឹត្យ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី ០១-១១-១៩៩៣
- គណៈរដ្ឋមន្ត្រីបានយល់ព្រមផង

ប្រកាសនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ច្បាប់ដែលបានអនុម័តដោយរដ្ឋសភា នាថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ស្តីពីការរៀបចំ និង ប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ ៖

***

ជំពូកទី១

តួនាទី និងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ១

រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាអង្គការនីតិប្រតិបត្តិ មានភារកិច្ចកំណត់និងអនុវត្ត នយោបាយរបស់រដ្ឋស្របតាមគោលការណ៍ដែលចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលមានភារកិច្ចរៀបចំនិង ដឹកនាំកិច្ចការទូទៅរបស់រដ្ឋ លើកលែងតែកិច្ចការអ្វីដែលជាសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គការនីតិប្រតិបត្តិ និងអង្គការតុលាការ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខរដ្ឋសភា អំពីនយោបាយទូទៅ និងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២.-

រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវត្រួតពិនិត្យ បញ្ហា ប្រើប្រាស់យោធា នគរបាល កម្លាំងប្រដាប់អាវុធផ្សេងៗ ទៀតនិង រដ្ឋបាលក្នុងការធ្វើ សកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៣ .-

រាជរដ្ឋាភិបាលដឹកនាំកិច្ចការទូទៅរបស់រដ្ឋតាមកម្មវិធីនយោបាយ និងផែនការរដ្ឋវេយរដ្ឋសភា បានអនុម័ត ។

មាត្រា ៤ .-

សមាសភាព នៃរាជរដ្ឋាភិបាលមាន :

- នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ទេសរដ្ឋមន្ត្រី
- រដ្ឋមន្ត្រី
- រដ្ឋលេខាធិការ

ក្នុងករណីដែលព្រះមហាក្សត្រទ្រង់បានតែងតាំងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ មួយរូប និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២ មួយរូប តាមមាត្រា ១៣៨ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នាយករដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីររូបនេះ មានសិទ្ធិអំណាច និងបញ្ជូនសិទ្ធិស្មើៗ គ្នា ដើម្បីដឹកនាំរាជ រដ្ឋាភិបាល ដោយឈរលើគោលការណ៍សហព័ទ្ធសំរេច ។

មាត្រា ៥ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីជាសមាជិករដ្ឋសភា ។ សមាជិករាជរដ្ឋាភិបាលទៀតអាចជ្រើសរើសយកក្នុង ចំណោមសមាជិករដ្ឋសភា ឬ ក្រៅសមាជិករដ្ឋសភា ប៉ុន្តែត្រូវជាសមាជិកគណៈបក្ស មានតំណាងនៅក្នុងរដ្ឋសភា ។ សមាជិករាជរដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ ត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ ក្រោយពីបានសេចក្តីអនុម័តទុកចិត្តពីរដ្ឋសភា ។

មាត្រា ៦ .-

អនុរដ្ឋលេខាធិការត្រូវតែងតាំងដោយព្រះរាជក្រឹត្យ តាមសំណើរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី ។ អនុរដ្ឋ លេខាធិការមិនមែនជាសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាលទេ ហើយក៏មិនមែនជាភ្នាក់ងាររដ្ឋបាលអចិន្ត្រៃយ៍ដែរ ។ នៅពេលណា ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវបានលាចោល ឬ រំលាយ អនុរដ្ឋលេខាធិការក៏ត្រូវអស់តំណែងដែរ ។

មាត្រា ៧ .-

នៅពេលផុតនីតិកាលរបស់រដ្ឋសភា ឬ ពេលផ្លាស់ប្តូររាជរដ្ឋាភិបាល រាជរដ្ឋាភិបាលដែលត្រូវចេញពី
តំណែង មានភារកិច្ចដឹកនាំការងារប្រចាំថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះ រហូតដល់មានរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មីចូលកាន់ តំណែង ។

ជំពូកទី ២

គណៈរដ្ឋមន្ត្រីនិងសមាជិករដ្ឋមន្ត្រី

មាត្រា ៨ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីជាប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល មានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរួមជាមួយសមាជិកទាំងឡាយនៃ
រាជរដ្ឋាភិបាល ចំពោះមុខរដ្ឋសភា អំពីនយោបាយទូទៅ និង សកម្មភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៩ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីដឹកនាំការងាររបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី ចាត់ចែង បញ្ជារាល់សកម្មភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
លើគ្រប់វិស័យ ។

មាត្រា ១០ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីជាអ្នកកោះប្រជុំ ៖ និងជាអធិបតីអង្គប្រជុំ ។ អង្គប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រីសំរេច
ដោះស្រាយរាល់កិច្ចការទូទៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ១១ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីអាចប្រគល់សិទ្ធិជូនសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាលណាម្នាក់កោះប្រជុំ និងធ្វើជាអធិបតី
អង្គប្រជុំអន្តរក្រសួង ប៉ុន្តែអង្គប្រជុំនេះគ្មានសិទ្ធិសំរេចកិច្ចការគ្រប់រាជរដ្ឋាភិបាលឡើយ ។

មាត្រា ១២ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីដឹកនាំការចរចា និងចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្ម សហប្រតិបត្តិការ
សេដ្ឋកិច្ច វប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស និងការពារប្រទេស ។ នាយករដ្ឋមន្ត្រី អាចប្រគល់សិទ្ធិអោយសមាជិក
រាជរដ្ឋាភិបាលណាម្នាក់ជាអ្នកចរចា និង ជាអ្នកចុះហត្ថលេខា ។

មាត្រា ១៣ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីចុះហត្ថលេខាលើអនុក្រឹត្យ សេចក្តីសំរេច និងសារាចររបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។ លិខិត
បទដ្ឋាននានាដែលមានអានុភាពទូទៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវតែបានចុះក្នុងរាជកិច្ច ។

មាត្រា ១៤ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីលើកសំណើដល់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍រដ្ឋសភា អោយកោះប្រជុំរដ្ឋសភា វិសាមញ្ញលើកសំណើស្តីពីសេចក្តីព្រាងច្បាប់និងសំណើតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ បញ្ចប់ភារកិច្ច សមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល ជួនរដ្ឋសភាដើម្បីអនុម័ត ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រីលើកសំណើថ្វាយព្រះមហាក្សត្រ តែងតាំងផ្លាស់ប្តូរ បញ្ចប់ភារកិច្ចដោយព្រះរាជក្រឹត្យនូវមន្ត្រី ជាន់ ខ្ពស់ស៊ីវិល និងយោធាដូចតទៅ :

- ទេសាភិបាល ទេសាភិបាលរងធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជា
- ទីប្រឹក្សារាជរដ្ឋាភិបាល ទីប្រឹក្សានាយករដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- អគ្គលេខាធិការក្រសួង អគ្គនាយកក្រសួង
- ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាល
- អភិបាលខេត្ត - ក្រុង
- ឯកអគ្គរាជទូត
- ប្រេស៊ីតិវិសាមញ្ញ និងពេញសមត្ថភាព
- នាយអគ្គសេនាធិការ និង នាយអគ្គសេនាធិការរង
- ឧត្តមសេនីយ៍ឡើងទៅ

មុខងារនិងក្របខ័ណ្ឌមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ស៊ីវិល និង យោធាមួយចំនួនផ្សេងទៀត និងត្រូវបានតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ បញ្ចប់ភារកិច្ចដោយព្រះរាជក្រឹត្យដែរ ស្របតាមការកំណត់ក្នុងលិខិតបទដ្ឋានដោយឡែកដែលបង្កើតដោយស្មារបីន នោះ ។

មាត្រា ១៥ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រី តែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ បញ្ចប់ភារកិច្ចដោយអនុក្រឹត្យនូវមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ស៊ីវិលយោធា មន្ត្រីការទូតនិង អភិបាលរង ខេត្ត ក្រុង អភិបាលស្រុក ខ័ណ្ឌ ដែលមិនមានចែងក្នុងមាត្រា ១៤ លើកលែងតែមន្ត្រី ដែលមានចែងក្នុង មាត្រា ២៨ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១៦ .-

ក្នុងករណីពិសេស ឬ ប្រធានសក្តិ នាយករដ្ឋមន្ត្រីមានសិទ្ធិបញ្ជាចំណាយក្រៅពីការកំណត់ក្នុងថវិកា

មាត្រា ៧ .-

នៅពេលផុតនីតិកាលរបស់រដ្ឋសភា ឬ ពេលផ្លាស់ប្តូររាជរដ្ឋាភិបាល រាជរដ្ឋាភិបាលដែលត្រូវចេញពី
តំណែង មានភារកិច្ចដឹកនាំការងារប្រចាំថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះ រហូតដល់មានរាជរដ្ឋាភិបាលថ្មីចូលកាន់ តំណែង ។

ជំពូកទី ២

គណៈរដ្ឋមន្ត្រីនិងសមាជិករដ្ឋមន្ត្រី

មាត្រា ៨ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីជាប្រមុខរាជរដ្ឋាភិបាល មានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរួមជាមួយសមាជិកទាំងឡាយនៃ
រាជរដ្ឋាភិបាល ចំពោះមុខរដ្ឋសភា អំពីនយោបាយទូទៅ និង សកម្មភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៩ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីដឹកនាំការងាររបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី ចាត់ចែង បញ្ជារាល់សកម្មភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
លើគ្រប់វិស័យ ។

មាត្រា ១០ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីជាអ្នកកោះប្រជុំ ។ និងជាអធិបតីអង្គប្រជុំ ។ អង្គប្រជុំពេញអង្គគណៈរដ្ឋមន្ត្រីសំរេច
ដោះស្រាយរាល់កិច្ចការទូទៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ១១ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីអាចប្រគល់សិទ្ធិជូនសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាលណាម្នាក់កោះប្រជុំ និងធ្វើជាអធិបតី
អង្គប្រជុំអន្តរក្រសួង ប៉ុន្តែអង្គប្រជុំនេះគ្មានសិទ្ធិសំរេចកិច្ចការតាងនាមរាជរដ្ឋាភិបាលឡើយ ។

មាត្រា ១២ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីដឹកនាំការចរចា និងចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងពាណិជ្ជកម្ម សហប្រតិបត្តិការ
សេដ្ឋកិច្ច វប្បធម៌ វិទ្យាសាស្ត្រ បច្ចេកទេស និងការពារប្រទេស ។ នាយករដ្ឋមន្ត្រី អាចប្រគល់សិទ្ធិអោយសមាជិក
រាជរដ្ឋាភិបាលណាម្នាក់ជាអ្នកចរចា និង ជាអ្នកចុះហត្ថលេខា ។

មាត្រា ១៣ .-

នាយករដ្ឋមន្ត្រីចុះហត្ថលេខាលើអនុក្រឹត្យ សេចក្តីសំរេច និងសារាចររបស់គណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។ លិខិត
បទដ្ឋាននានាដែលមានអានុភាពទូទៅរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវតែបានចុះក្នុងរាជកិច្ច ។

ជាតិដើម្បីដោះស្រាយកិច្ចការចាំបាច់ និងបន្ទាន់រូបរាងការណ៍ជូនរដ្ឋសភាក្រោយ ។

មាត្រា ១៧ ..

នាយករដ្ឋមន្ត្រីដឹកនាំការងាររបស់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។

មាត្រា ១៨ ..

ក្នុងពេលដែលនាយករដ្ឋមន្ត្រីអវត្តមាន ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីទទួលការងារជំនួសតាមការប្រគល់សិទ្ធិ
ចំពោះមុខនាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

ជំពូកទី៣

សមត្ថកិច្ចសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ១៩ ..

ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីជាសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល ដែលមានអាសន្នាទ្រុមលើសមាជិកដទៃទៀត ។
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ជួយការងារនាយករដ្ឋមន្ត្រី តាមការប្រគល់សិទ្ធិចំពោះមុខនាយករដ្ឋមន្ត្រី ។ កិច្ចការដែល ទាក់ទង
នឹងការដឹកនាំរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល បើគ្មានការយល់ព្រមពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីគ្មានសិទ្ធិសំរេច
ឡើយ ។

មាត្រា ២០ ..

ទេសរដ្ឋមន្ត្រីនិងរដ្ឋមន្ត្រី ដែលមិនដឹកនាំក្រសួងអាចទទួលបានកិច្ចការតាមការកំណត់របស់នាយក
រដ្ឋមន្ត្រី ។

មាត្រា ២១ ..

សមាជិកទាំងឡាយនៃរាជរដ្ឋាភិបាលដែលដឹកនាំគ្រប់គ្រងក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានហៅថា
ប្រធានស្ថាប័ន ។

ប្រធានស្ថាប័នដឹកនាំការងារក្នុងស្ថាប័ន និងគ្រប់គ្រងបុគ្គលិក មន្ត្រីរាជការដែលជាភ្នាក់ងាររដ្ឋបាលកណ្តាល
និង រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាននៅក្រោមឱវាទ ។

មាត្រា ២២ ..

ប្រធានស្ថាប័ន មានភារកិច្ចដឹកនាំគ្រប់គ្រងស្ថាប័ននិង អង្គភាពចំណុះក្នុងក្របខ័ណ្ឌសមត្ថកិច្ចដែល
កំណត់ក្នុងច្បាប់ ។

មាត្រា ២៣ .-

ក្នុងករណីដែលក្រសួងត្រូវបានដឹកនាំ និង គ្រប់គ្រងដោយសហរដ្ឋមន្ត្រីរដ្ឋមន្ត្រីទាំងពីររូបមានសិទ្ធិ អំណាចស្មើគ្នា ។ ក្នុងករណីដឹកនាំគ្រប់គ្រងក្រសួង ត្រូវឈរលើគោលការណ៍សហព័ទ្ធសំរេច ។

មាត្រា ២៤ .-

ក្នុងករណីដែលក្រសួងត្រូវបានដឹកនាំនិងគ្រប់គ្រងដោយរដ្ឋមន្ត្រីនិងរដ្ឋលេខាធិការ រដ្ឋមន្ត្រីជា ប្រធានស្ថាប័ន រដ្ឋលេខាធិការជាអនុប្រធានស្ថាប័ន ។ រដ្ឋលេខាធិការអនុវត្តតាមការិច្ចដែលរដ្ឋមន្ត្រីប្រគល់ជូន ។ រាល់ បញ្ហាធំៗ រដ្ឋមន្ត្រីត្រូវ ពិគ្រោះជាមួយរដ្ឋលេខាធិការមុន នឹងធ្វើសេចក្តីសំរេចជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ២៥ .-

ក្រសួង ឬ រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានស្នូល័ត ដែលដឹកនាំដោយរដ្ឋលេខាធិការ រដ្ឋលេខាធិការជាប្រធាន ស្ថាប័ននោះ ។

មាត្រា ២៦ .-

ក្នុងករណីដែលក្រសួងមានរដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខាធិការជាប្រធានស្ថាប័ន អនុរដ្ឋលេខាធិការ ដូច កិច្ចការក្នុងក្រសួង តាមការប្រគល់ភារកិច្ចនៃប្រធានស្ថាប័ន ។

មាត្រា ២៧ .-

អនុរដ្ឋលេខាធិការ ដែលជាប្រធានស្ថាប័នចំណុះផ្ទាល់ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ដឹកនាំការងារ របស់ស្ថាប័ននោះ ក្រោមការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់របស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី ប៉ុន្តែនាយករដ្ឋមន្ត្រីអាចប្រគល់សិទ្ធិអោយរដ្ឋមន្ត្រី ឬ រដ្ឋលេខា ធិការណាម្នាក់ដឹកនាំ គ្រប់គ្រងក៏បាន ។

មាត្រា ២៨ .-

ប្រធានស្ថាប័នមានសិទ្ធិលើកសំណើតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ បញ្ចប់ភារកិច្ចមន្ត្រីរាជការក្រោមឱវាទ តាមបែបបទនីតិវិធីជាធរមានចាប់ពីថ្នាក់ប្រធាននាយកដ្ឋាន រូសេនីយកនិងថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែលឡើងទៅ ។ ប្រធានស្ថាប័នមានសិទ្ធិតែងតាំង ផ្លាស់ប្តូរ បញ្ចប់ភារកិច្ចមន្ត្រីរាជការក្រោមឱវាទ តាមបែបបទនីតិវិធីជាធរមាន ដោយប្រកាស ចាប់ពីថ្នាក់ក្រោមប្រធាននាយកដ្ឋាននិងថ្នាក់ប្រហាក់ប្រហែល ។

មាត្រា ២៩ .-

ប្រធានស្ថាប័នមានសិទ្ធិចេញប្រកាស និង សារាចរ ។ សារាចរជាអត្ថបទសំរាប់បំភ្លឺកិច្ចការ និង ធ្វើ ការណែនាំ ។ ប្រកាស ឬ សារាចររបស់ស្ថាប័ន មិនអាចចែងអំពីកិច្ចការអ្វីដែលមិនចូលក្នុងរង្វង់ក្របខ័ណ្ឌសមត្ថកិច្ច

ស្ថាប័នឡើយហើយក៏ពុំអាចមាន ទំនាស់ជាមួយលិខិតបទដ្ឋាននានា ដូចជាអនុក្រឹត្យ ឬ សារាធរបស់រាជ រដ្ឋាភិបាលដែរ ។

មាត្រា ៣០ .-

ការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួង និងរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានចាប់ពីថ្នាក់នាយក ដ្ឋានឡើងត្រូវកំណត់ដោយ អនុក្រឹត្យចាប់តាំងពីថ្នាក់នាយកដ្ឋានឡើង ។

ការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ និងការប្រព្រឹត្តិទៅរបស់ក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋានចាប់ពីថ្នាក់ក្រោម នាយកដ្ឋានចុះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស ។

មាត្រា ៣១ .-

រដ្ឋមន្ត្រី ឬ សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី អមដោយរដ្ឋលេខាធិការ អនុរដ្ឋ លេខាធិការ ព្រមទាំងមាន អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាលផងគ្រប់គ្រងចាត់ចែងការងារ ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សំរាប់ សំរួលការងារប្រចាំថ្ងៃ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី ។

តួនាទីនិងភារកិច្ចរបស់អគ្គលេខាធិការនឹងត្រូវបញ្ជាក់ដោយអនុក្រឹត្យស្តីពីការរៀបចំរចនាសម្ព័ន្ធ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ។

មាត្រា ៣២ .-

សមាជិកមួយរូបៗ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលទទួលខុសត្រូវរៀងៗខ្លួន ចំពោះនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងចំពោះ រដ្ឋសភា អំពីអំពើដែល ខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត ។

នាយករដ្ឋមន្ត្រីត្រូវពិនិត្យការងារ សកម្មភាព អំពើប្រព្រឹត្តិទៅនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់សមាជិករាជ រដ្ឋាភិបាល ហើយមានសិទ្ធិដក និងដាក់ជំនួសសមាជិករាជរដ្ឋាភិបាល បានតាមបែបបទ និង នីតិវិធីជាធរមាន ។

ជំពូកទី៤

ការបង្កើតក្រសួង និង រដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន

មាត្រា ៣៣ .-

ការបង្កើតក្រសួង និងរដ្ឋលេខាធិការដ្ឋាន ត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ ។

ជំពូកទី៥

អវសានបញ្ញត្តិ

មាត្រា ៣៤ -

ច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីដែល ប្រកាសអោយប្រើតាម ក្រឹត្យលេខ ៥០ ក្រ ចុះ ថ្ងៃទី ០២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩២ ព្រមទាំងលិខិតបទដ្ឋានអ្វីដែលផ្ទុយពីនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ហើយត្រូវជំនួសដោយ ច្បាប់នេះជាស្ថាពរ ។

មាត្រា ៣៥ -

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ នៅថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

ក្នុងព្រះបរមនាម និង តាមព្រះរាជបង្គាប់

ប្រមុខរដ្ឋស្តីទី

ហត្ថលេខា

ជា ស៊ីម

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមទូលព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

បានបង្គំទូលថ្វាយ និង ជំរាបជូន

នាយករដ្ឋមន្ត្រី ១

នាយករដ្ឋមន្ត្រី ២

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី ១ និង ២

ព្រះហស្តលេខា

និង ហត្ថលេខា

សហរដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកនិស្តិការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

នរោត្តម រណឫទ្ធិ

ហ៊ុន សែន

ហត្ថលេខា

សុខ អាន

ថេន សរិទ្ធារ័យ